

TEATRZYK

Czerwony Kapturek

scenariusz

BAJKI

WYSTĘPUJĄ:

CZERWONY KAPTUREK

WILK

BABCIA

MAMA CZERWONEGO KAPTURKA

MYŚLIWY – Proponujemy, aby myśliwy był narratorem w tej bajce, tekst narratora jest w kolorze czarnym.

SCENA I

MIEJSCE AKCJI: DOM CZERWONEGO KAPTURKA

Moje drogie dzieci, bajkę tę dedykuję ku przestrodze tym wszystkim, którzy nie są posłuszni mamie, a dlaczego? Posłuchajcie! Działo się to całkiem niedawno, a może dawno? Zresztą nieważne, gdyż takie rzeczy mogą się ponoć przytrafić i dziś.

Na skraju lasu mieszkała ze swoją mamusią mała dziewczynka. Dziewczynka ta miała osiem albo siedem lat, jasne loczki wijące się dookoła pyzatej buźki i dwoje niebieskich, bystrych oczu. Nie była ani ładna, ani brzydka. Wyglądała jak zwyczajna, mała dziewczynka. Miała ona jednak coś, czego nie mają inne dzieci. Był to piękny, aksamitny czerwony kapturek, który dostała od kochającej ją babci. Od tego ulubionego nakrycia głowy dziewczynkę nazywano Czerwonym Kapturkiem.

Pewnego razu zachorowała, mieszkająca po drugiej stronie lasu, babunia. Dowiedziawszy się o tym mama, spakowała do koszyka najlepsze słodyczne, owoce i wędliny, i kazała córce zanieść to wszystko pocziwiej staruszce. Wręczając koszyk, przykazała:

– Pamiętaj, Czerwony Kapturku! Idź tylko po dróżce, gdyż w lesie roi się od wilków i niedźwiedzi. Idź szybko i nie rozglądaj się na boki. Śpiesz się, aby zdążyć przed zmierzchem.

Czerwony Kapturek wziął koszyk i wyszedł z domu.

SCENA II

MIEJSCE AKCJI: LAS

Dziewczynka idąc dziarsko i wesoło pogwizdując, spostrzegła polankę porośłą przepięknym, wonnym i kolorowym kwieciem.

– **Zerwę bukiecik dla babci** – pomyślała i zboczyła ze ścieżki.

Gdy już zerwała naręcze kwiatów i znalazła się po drugiej stronie łąki, zastąpił jej drogę ogromny, szary i kosmaty wilk.

– **Dokąd tak maszerujesz, Czerwony Kapturku i cóż tam niesiesz w tym dużym koszyku?** – zapytał przymilnie.

– Idę do babci, która mieszka po drugiej stronie lasu w chatce pod leszczyną, a w koszyku mam dla niej smakołyki i lekarstwa – bez cienia strachu odrzekł Czerwony Kapturek i podążył w swoją stronę.

Nie czekając chwili dłużej przebiegły wilk postanowił pierwszy znaleźć się w domu babci.

SCENA III

MIEJSCE AKCJI: CHATKA BABCI

Wilk w paru susach znalazł się przy leszczynowej chatce i zaskrobał łapą do drzwi.

– Kto tam? – dobiegł go głos staruszki.

– To ja, twoja wnuczka – skłamał wilk.

Babcia otworzyła drzwi, zwierzę wpadło do środka i pożarł ją razem z kapciami. Sam zaś nałożył babciną koszulę, czepek, okulary i włożył pod kołdrę. Gdy Czerwony Kapturek doszedł do domku, zastał uchylone drzwi. Wszedł do środka i ujrzał dziwnie

odmienioną babcię. Zaniepokojony zapytał:

– Babciu, a czemu masz takie duże oczy?

– Abym cię, kochana wnusiu, mogła lepiej widzieć.

– A uszy, czemu są tak ogromne?

– Żeby cię lepiej słyszeć – odburknął poirytowany wilk.

– A ręce? Babciu, masz takie wielkie dłonie i takie długie paznokcie.

– Po to, aby cię lepiej objąć.

– Babciu, a dlaczego masz takie duże, lśniące zębiska? – zapytała cicho wystraszona dziewczynka.

– Żeby cię zjeść – to mówiąc wilk rzucił się na Czerwonego Kapturka i połknął go w całości.

Akurat obok domku przechodził młody myśliwy. Postanowił odwiedzić babcię i zajrzeć do środka. Gdy zobaczył wilka śpiącego z przejedzenia, od razu wszystkiego się domyślił. Rozpruł wilkowi brzuch i uwolnił babcię oraz wnuczkę, a na ich miejsce włożył rozgrzane węgielki z kominka.

Tak to skończyła się historia o Czerwonym Kapturku, który nie usłuchał mamy i zszedł z wyznaczonej ścieżki.

Aby wysłuchać bajki
wpisz w okienku przeglądarki adres:

www.teatrzyk.kukuryku.co

w pustym polu wpisz hasło:

kukuryku

następnie wybierz bajkę której chcesz wysłuchać:

**Kot w butach
Czerwony Kapturek**

Zachęcamy do zabawy w teatr!

Wysłuchaj bajki, rozdziel role, zaproś widzów, wciel się
w ulubioną postać lub wymyśl własną opowieść.

tekst bajki: Magdalena Kuczyńska, ilustracje: Dorota Szoblik, opracowanie: studio PROMATEK